॥ व्यास उवाच ॥ कर्णमासाद्य सङ्ग्रामे दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः । सव्यसाचिवधाकाङ्क्षी शक्तिं रचितवान् हि सः ।
नचागाद्रथं जिष्णुर्दिष्ट्या नु भरतर्षभ । सृजेतां स्पर्द्धिनावेतौ दिव्यान्यस्त्राणि सर्व्वतः ।
बध्यमानेषु चास्त्रेषु पीडितः सूतनन्दनः । वासवीं समरे शक्तिं ध्रुवं मुञ्चेद्युधिष्ठिर ।
ततो भवेत्ते व्यसनं घोरं भरतसत्तम । दिष्ट्या रक्षो हतं युद्धे सूतपुत्रेण मानद । ८२५
वासवीं कारणं कृत्वा कालेनापि हतो ह्यसौ । तवैव कारणाद्रक्षो निहतं तात संयुगे ।
मा क्रुधो भरतश्रेष्ठ मा च शोके मनः कृथाः । प्राणिनामिह सर्व्वेषामेषा निष्ठा युधिष्ठिर ।
भ्रातृभिः सहितः सर्व्वैः पार्थिवैश्च महात्मभिः । कौरवान् समरे सर्व्वानभियुध्यस्व भारत ।
पञ्चमे दिवसे चैव पृथिवी ते भविष्यति । नित्यञ्च पुरुषव्याघ्र धर्म्ममेव विचिन्तय ।
आनृशंस्यं तपो दानं क्षमा सत्यञ्च पाण्डव । सेवस्व परमप्रीतो यतो धर्म्मस्ततो जयः । ८३०
इत्युक्त्वा पाण्डवं व्यासस्तत्रैवान्तरधीयत ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि व्यासवाक्ये चतुरशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ समाप्तञ्च घटोत्कचवध पर्व्व ॥ १८४ ॥

॥ अथ द्रोणवधपर्व्व ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ व्यासेनैवमथोक्तस्तु धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । स्वयं कर्णवधाद्वीरो निवृत्तो भरतर्षभ ।
घटोत्कचे तु निहते सूतपुत्रेण तां निशां । दुःखामर्षवशं प्राप्तो धर्म्मराजो युधिष्ठिरः ।
दृष्ट्वा भीमेन महतीं वार्य्यमाणाञ्चमून्तव । धृष्टद्युम्नमुवाचेदं कुम्भयोनिं निवारय ।
त्वं हि द्रोणविनाशाय समुत्पन्नो हुताशनात् । सशरः कवची खड्गी धन्वी च परन्तपः । ८३५
अभिद्रव रणे हृष्टो न च ते भीः कथञ्चन । जनमेजयः शिखण्डी च दौर्मुखिश्च यशोधरः ।
अभिद्रवन्तु संक्रुद्धाः कुम्भयोनिं समन्ततः । नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ।
द्रुपदश्च विराटश्च पुत्रभ्रातृसमन्वितौ । सात्यकिः कैकयाश्चैव पाण्डवश्च धनञ्जयः ।
अभिद्रवन्तु वेगेन भारद्वाजं जिघांसवः । तथैव रथिनः सर्व्वे हस्त्यश्वं यच्च किञ्चन ।
पादाताश्च रणे द्रोणं पातयन्तु महारथं । तथाज्ञप्तास्तु ते सर्व्वे पाण्डवेन महात्मना । ८३०
अभ्यद्रवन्त वेगेन कुम्भयोनिं जयेप्सया । आगच्छतस्तान् सहसा सर्व्वोद्योगेन पाण्डवान् ।
प्रतिजग्राह समरे द्रोणः शस्त्रभृतांवरः । ततो दुर्य्योधनो राजा सर्व्वोद्योगेन पाण्डवान् ।
अभ्यद्रवत्सुसंक्रुद्ध इच्छन् द्रोणस्य जीवितं । ततः प्रवृत्ते युद्धं श्रान्तवाहनसैनिकं ।
पाण्डवानां कुरूणाञ्च गर्जतामितरेतरं । निद्रान्धाश्च महाराज परिश्रान्ताश्च संयुगे ।
नाभ्यजानन्त समरे काञ्चिच्चेष्टां महारथाः । त्रियामा रजनी चैषा घोररूपा भयानका । ९८५
सहस्रयामप्रतिमा बभूव प्राणहारिणी । बध्यताञ्च तथा तेषां क्षतानाञ्च विशेषतः ।
अर्द्धरात्रिः समाजग्मे निद्रान्धानां विशेषतः । सर्व्वे ह्यासन् निरुत्साहाः क्षत्रिया दीनचेतसः ।